

(א) [פסחים פ"א, ט] [קמ"ן
ט: ימות לא]; (ב) [ש"ז,
(ד) [קמ"ן י"א, ט] [ש"ז
לעיל במשנה ט"ו, ו] [ש"ל
מ"י, ו] [מכות ט"ז, ד,
(ח) [דף קס"ד, א].

פסקי רי"ד

א' אומר בפני נכתב ושנים
אומרים בפנינו נחתם
כשר: אמר ר' אמי אמר ר'
יוחנן אפילו גט יוצא
מתחת ידי עדי חתימה ולא
מתחת ידי עדי כתיבה
כשר: אלא קטור שנים
שהביאו גט ממדינת הים
אין צריכין לומר בפנינו
נכתב ובפנינו נחתם. פ"י
אני"פ שער הכתיבה אינו
שליח ולא מהוימין כבי תרי
ורכמן דליתיה דמי ונמצא
שארין לגי עדים דאל
הכתיבה כשר כיון
דמיקיים גיטא בחותמיה
אין אנו צריכין לעדות
הכתיבה דלשמה א"נ
חיישי' כרבא: פ"תא'
נכתב ביום ונחתם ביום
נכתב בלילה ונחתם בלילה
בלילה ונחתם ביום כשר
ביום ונחתם בלילה פסול
ור"ש מכשיר שרי"ש אומר
כל הגיטין שנכתבו ביום
ונחתמו בלילה פסולין חוץ
מגיטין נשים. פ"י היכא
דנכתב ביום ונחתם בלילה
קדם זמן הכתיבה לזמן
החתימה יום אחד וה"ל
שטר מוקדם והכתימה
פסולין כדמפרש טעמיהו
מכשיר כדמפרש טעמיהו
לקמן שרי"ש אומר כל
הגיטין כגון שטרי תוצאה
ושטרין מקח וממכר
דלגובינא עבדי אם
נכתבו ביום ונחתמו בלילה
פסולין דאחי למיטרף
לקוחות שלא כדון אבל גט
דלא עבדי לגובינא כשר:
גמ' איתמר מפני מה תקנו
זמן בגיטין פ"י כיון דלאו
לגובינא עבדי לא אחי
למיטרף ביה לקוחות
דאי"ג דתנן (כתובות
פ"ח): הוציאה גט ואין נמו
כתובה גובה כתובת' לאו
מוזמן הגט טרפא אלא
מוזמן כתובה גיטא הוא
ראיה שגיישה ונתיחייב
כתובתה ומה יעשה לו אם
הוא מוקדם: ר' יוחנן אמר
משום בת אחותו פ"י שמה
ישא בת אחותו ותנוה
החתימה וחס עליה שלא
תתקן וכתוב לה גט בלא
זמן ונתנו לה וכשעדיין
עליה בב"ד שניתנה תוצאה
הגט וארומת גרושה הייתי
באותה עשה משום האי
טעמא פסול המוקדם דאי
אמרת הוקדם כשר
פעמים שניתנה בניסן
ומקדים וכתוב לה גיטא
מאד ואומר עכשיו לעדים
הגט הוא כבר כתבתיו
מאד ולא היה ברעתי
ליתנו לה ועכשיו נמלכתי
ליתנו לה והם יתחבו בו
עכשיו בניסן איני"פ שהוא
מוקדם לפ"י פסולוהו שלא
יתחמוהו העדים ולא יוכל
לחפות עליה: ור"ל אמר
משום פירות פ"י שמומן
הגט אם ימכור הבעל
פירות נכסי מלוג שלה היא
תגבס ואם לא היה בו זמן
היה מוכר והולך
וכשתבע לדין הריא ידה
על התחובה שיאמר לה
קודם גירוש'י מוכרתי
המוקדם פסול שלא
הפסידה פירות אלא
משעת חתימה ואח"כ
למיטרף לקוחות שלא
כדון משעת כתיבה ועד
שעת

המביא גט פרק שני גיטין

חזרה. פרסאי: שקלה לגרמא. שיש לפרסאים יוס איד שאין מדליקין
אור בלוחות יוס אלא צבית ע"י שלהן: אמר רב בר זבד מנה:
רחמנא או בטולך. או הכביאנו צבילך או הגלינו צבל בני עשו
שהן מכבדין אותנו: הנין דרכה. של תורה ולומדיה היכן היא ראויה

עין משפט
נר מצוה

י"א א מ"י פ"ז מהלכות
גירושין הלכה ט סג
עשין ט טו"ש"ע אה"ע סימן
קמ"ב סעיף י"ח ט'
י"ב ב טו"ש"ע ח"מ סימן
מ"ג סעיף ט'
י"ג ג מ"י פ"א מהלכות
גירושין הלכה כה
סג עשין ט טו"ש"ע אה"ע
סימן ק"ב סעיף ג:
כ ד מ"י ט"ס הלכה טד:

תורה אור השלם

1. אלהים הבין דרבה
ודוא ידע את מקומה:
איוב כח כג

גליון הש"ס

גמ' בפני מה תקנו זמן
בגיטין. עין צ"ע קמ"ב
ע"כ מ"ד"ה ע"י: תוס'
ר"ה ר"ש לקיש וכו' ובפ'
גמ' פשוט. עין לקמן דף כ'
ע"ה מ"ד"ה ט' נתינו:

מוסף רש"י

עמד והגלה אותם
לבבל. שאין שדים
אמרים בשאל אומות
(פ"ח ט"ז). ביום ונחתם
בלילה פסול. וכל שכן
לכתוב ולויתן אותה (קמ"ו
ט"ז). משהו בת אחותו.
שמה היא שני גט אחותו
וזמנה ומתמי ויחלה עדים
ממשעתן ובאין וחס
עליה ויגרשה ואמר קודם
זאת שאלת מעידי כשר
תגרשה (יבמות ל"א).
לעיל משום פירות. ולעיל
מאימתי תגבה מעלה
פירות שאלת מנכסי מלוג
שלה. דקסבר משעתן זמן
עיניו בה לגרשה שזכ אין לו
לבעל פירות (ט"ז).

מוסף תוספות

א. [דהיינו] (שהשרים
והפקידים. מוס' ז"ק פ"א.
ד"ה ששאל. ב. אמר בפני
נכתב. רע"ב"א. ג. דהו"ל
מוקדם, ובגמ' מפרש
טעמא. מוס' ה"א"ש.
ד. לדרייה גמי יפסל,
דכי אחי בלילה קמי עדים
לחתום. מוס' ה"א"ש.
ה. מ"צ. מוס' ה"א"ש.
ו. דהיישקן שמה כתבה
האשה שובר ליתן בניסן
ולא נתנה לו תשרי. מוס'
ה"א"ש. ז. דהכא ליכא
למיתו מוס' ה"א"ש.
ח. דפעמים שנכתב
בניסן ואינו נתנו עד תשרי
והיא לא תדע מתי נכתב.
מוס' ה"א"ש. ט. דהא
מפסדא פירות משעת
כתיבתו עד שעת זמן
הכתוב בתוכו. רש"י. וי'
מהרש"י. י. אלא ש"מ
דמאחר כשר. שעות
קדמונים. י"א. דהו"ל
כאילו נתנה עמה ואמר לא
תתגרשי עד יום פלוני. ר"ן.
י"ב. בעידי מסירה. מוס'
ה"א"ש. י"ג. דבעיני
תתי. מוס' ה"א"ש.
י"ד. ומאחר איני"פ שיש
אין קול אין ראוי לגרש בו,
והיכא דאין עסקין באחותו
ענין איני"פ דראוי לגרש בו
אין לו קול. מוס' ה"א"ש.
י"ז. דהו"ל. מוקדם.
פני"א. י"ח. בחתימת ב'
החתומים בו. רש"י.

הא מקמי דאתו חברי בבבא. פ"י בקונט' חזרי היינו פרסיים ומקמי
דאתו חזרי לצבל היינו צבית נבוכדנצר ואויל מרווך
ובלשצר וזמר דאתו היינו כשכבש כורש את המלכות ומלך צבבל
וקשה לר"ת דעל כרחק חזרים לאו היינו פרסיים דלמחר צפרק עשרה
יוחסין (קדושין דף ע"ב). הראני פרסיים
דומין לחיילות של צית דוד הראני
חזרים דומין למלאכי חבלה ועוד
דצפרק הצל על יצמנו (יבמות דף
ס"ג). משמע דבימי ר' יוחנן אמו
חזרי לצבל דלמרו ליה לר' יוחנן אמו
חזרי לצבל שגא נפל ואומר ר"י
דחזרים הם אומה אחת שצאה צימי
רבי יוחנן וכשצאה לצבל הרשיעה את
הפרסיים שהיו צבבל ואתקלקלו
טפי מאלרומאי וא"ת למאי דפי' בקונט'
דמימי כורש צלו פרסיים לצבל
וצהגול צתרא (צ"ק ק"ח). אמרינן
דלמחר ליה רב לרב כהנא עד האידנא
הוה מלכותא דיוונאי ללא קפדי
אשפיכות דמיים השתא פרסיים נינהו
וקפדי אשפיכות דמיים משמע דבימי
רב אמו פרסיים לצבל ואומר ר"י
דהתם הכי פירושא עד האידנא הוה
מלכותא דיוונאי שמושלים א של צבל
היו מיוונים ועכשיו המושלים של צבל
פרסיים צבל לעולם פרסיים היו הם
מימות כורש: א' **אחד אומר בפני**
נכתב וב' אומרים בפנינו נחתם בשב.
לרצא אפי' ליכא מעיד על הכתיבה
כשר ולא נקט אחד אומר צפני
נכתב אלא אגב רישא דתני אחד: פ"י
אמר ליה ר' אסי אלא מעתה
רישא דקתני. קושא רבני דרבי
אסי אינה אלא צמאי כדפרשי
לעיל אלא שלא חש להאריך:
נכתב ביום ונחתם בלילה פסול.
לרבי יוחנן משום שמה
יחפה על צת אחותו ולריש לקיש
משום פירי דקסורין הדיינים שציוס
הכתיבה נחתם ותקרוף האשה
מלקוחות שלא כדון פירות משעת
כתיבה עד שעת חתימה:
ר"ש מבשר. דלית ליה שמה
יחפה דלמחר צמא ומשום
פירי נמי ליכא דקסבר משנתן עיניו
לגרשה שזכ אין לצבל פירות דהיינו

משעת כתיבה וא"ת¹ ויחוש שמה נכתב צבילה והקידמו הבעל והאשה וכתבו זמן של יוס לעשות קנוייה על הלקוחות ואע"פ שצא לגרשה
כדחיישין בסוף פ"ק דצ"מ (דף י"ט): גי' שזכר² וי"ל דלעולם אין חותמין אף העדים כשרואין הזמן מוקדם אלא"כ יודעים שציוס הזמן
נכתב: **מפני** מה תיקנו זמן בגיטין. לא מני למימר דקתינו זמן כדי שמוכל להוציא האשה מן הבעל ממונות שלוותה ואלכה
קודם זמן הכתוב צגט שלא יוכל לומר לה גירשתי מוקדם לכן דבלאו הכי נאמנת אשה על כך מינו דלאי צעו תטמין את גיטה
ולא ידעו שהיא גרושה ולא תראנו עד שתרצה להשגא ואם יצא הבעל עדי מסירה אז לא תפסיד האשה שידעו העדים מתי נמסר
אע"ג דבעל שאומר גירשתי את אשתי נאמן היינו דווקא מכאן ולהבא כדאמרינן ציש נוהלין (צ"ב דף ק"ד): ואפילו מכאן ולהבא לא
מלינו שהיא נאמן כשאשמו מכחישתו ועוד דמשום מוונות לא היו לריכין לתקן זמן כמו שאפרש על רבי יוחנן בסמוך דאפילו אין צו
זמן יכולה האשה לבקש עדי מסירה שיעידו צפני צ"ד או עדים שהיוס נתגרשה ויכתבו לה שטר אחר³ וימיהו שמה לא יתירו עדי
מסירה לצב עמה לצ"ד או לומר לעדים ויכתבו לה שטר אחר שמאותו יוס נתגרשה ואדרבה ע"י הזמן פעמים היא תפסיד מוונות שלא
כדון כשלא גרשה צשעת הכתיבה וא"ת וגט שיחרור למה תיקנו צו זמן דאי משום מעשה ידיו צלא זמן נמי יוכל לצב לצ"ד ויכתבו לו
שמאותו יוס נשתחרר אפי' למ"ד (צ"מ י"ג). עדי צחתומיו זכין לו אינו וזכה צמעשה ידיו מיוס הכתיבה כיון שאין צו זמן ואין מוכיח מתוכו מתי נכתב כמו
ז שני שטרות היוצאין ציוס אחד דאפילו לאצוי דלמחר עדי צחתומיו זכין לו זה שמסר לו תחילה קנה דצפרק זה צורר (פסגדרין דף כ"ב):
משמע דאצוי סבר כרצי אלעזר דלמחר עדי מסירה כרמי ולרבי אלעזר על כרחק זה שמסר לו תחילה קנה דלמחר צפרק מי שהיה נשוי
(כמוצת ד'): והיינו משום דלא אמרינן עדי צחתומיו זכין לו אלא היכא דמוכח מתוכו והוא הדיון הכא צאין צו זמן כלל ואומר ר"י דתקנו
זמן דאי לא הוה ציה זמן פעמים שהיה אדם מוכר עבדו ואח"כ כותב לו גט שיחרור צלא זמן והיה אומר העבד לרבו שני אייתי ראיה
ששטר מוכר שכן קדם לשחרור שהעבד הוא מוחזק צעצמו והלוקח צא להוציא ממנו השעבוד צבל הכא הבעל מוחזק ולא האשה:
משום בת אחותו. שלא יחפה עליה כשאין צו זמן דלא אמרינן אוקמה אחזקת אשת איש והשתא הוא דאגירשה כיון שהיא גרושה
לפנינו ועוד אדרבה אוקמה צחזקת כשרה שלא נבעלה כשהיא אשת איש: **רייש לקיש** אמר משום פירות. כדי שדמע האשה
מתי נכתב ונחתם ולא תפסיד פירות עד שעת נתינה⁴ וא"ת גט מאוחר יפסל מהאי טעמא⁵ וצ"פ גט פשוט (צ"ב ק"ס). מוכח דכשר דלמחר
גט מקושר שכתבו עדיו מתוכו כשר מפני שיוכל לבעשה פשוט ואז יהיה מאוחר דמקושר אמרי' התם⁶ מלך שנה מונין לו שמים ועכשיו
ימנו מוזמן הכתוב צו כדון פשוט שלא ידעו דתחילתו מקושר היה⁷ ואומר ר"י דצמאחר אין הבעל מפקיד פירות משעת חתימה אלא משעת
הזמן דאין ראוי לגרש צו אפילו נתנו לה לאלתר ואין הגירושין חלים עד הזמן⁸ אצל נכתב ציוס לרבי שמעון ראוי לגרש צו מיד אע"פ שלא
נחתם ע"י עדי מסירה דר"ש סבר כר' אלעזר דעדי מסירה כרמי כדאמרינן צפ"ק (לעיל ט): ולרצנן אע"ג דרואי לגרש צו⁹ כיון דליכא נמי
קול אין הבעל מפקיד פירות¹⁰ אצל כשעסוקים בלוחות ענין דיש קול וראוי לגרש צו מפקיד הבעל פירות משעת כתיבה דלמחר לקמן¹¹ וקשה
לר"י דלמרי' לקמן (דף י"ח): אמר לעשרה כתבו גט לאשתי וחתים צו צי תרי מינייהו ציומיה ואיך מכאן עד עשרה יומי דר"ל אמר כולם
משום עדים¹² ופסול ואמאי והרי יש לו קול¹³ והרי ראוי לגרש צו דאם היה רוצה הבעל לא היה מקפיד על העשרה ויפקיד פירות
משחתמו צ' הראשונים והא כשר לגרש צו וי"ל כל זמן שהצבל מקפיד ולא חתמו כולם אין קול עד שיחתמו כולם או שיהו עסוקין לחתום:
זנות

זנות